

sedda kurjust peab teäma meile nüüd kätte tassoma. Pärast sedda lähme ühheskoos sõawäega Reinowadderi kerre peale, püame tedda ellosalt ja pome, kui a'si siggineb, tedda seddamaid wõlla, enne kui aega saab uut wasset wälja möttelda."

Ee nõu olli kuñinga mele järrel; teäma kästis filmapilgul möllemad ilmašüta teotatud issandad emä ette kutsuda ja neid auoga wašto wõtta. Siis kutsuti kõik ellajad aujärje ümber kokko ja kulutati awralikult, kudda Reinowadder wassetanud ja einaga seltsis wagga Argpüksile otsa teinud. "Wõtke!" ütles kuñingas, "hunti ning karro auoga wašto, leppituseks tõutan neile oina suguwõssa iggaweseks aeaks pärranduseks." — Löopard tõttas wangi onese, peastis Messikäppa ja Läne-issanda ahheladest, üteldes: "Niäna kulutan teile rõemsaid sõnumid! kuñinga rahho ning priust! Kuñingas kahhetseb süddamest sedda ädda, mis teile tehtud ja lubbab teile leppituseks oina kõige teäma suguwõssaga Ma ilma otšani. Teie woite neid iggaskohhas püda, olgo metsas ehk laggedal. Pealegi antakse teile weel lubba, Reinowadderile iggal kombel kahjo tehha, nisammoti teäma naise ja lastele. Sedda kulutan teile kuñinga nimel. Teäma ja kõik, kes eddespiddi teäma järrel wallitsemas, sawad sedda tõutust piddama! Uäustage nüüd willetsust ja wandoge su ning sõnaga kuñingale ueste truust."

Leppitus olli tehtud; oinas piddi elloga tõutust kinnitama, ja seisab weel tänapäaw teäma suguwõssa hundi ning karro wõlli all. Sealtop se igga-

wene wiikamine ja taggakušamine tõusis. Hundid tükkiwad nüüd julgest lammaste peale, sest et wanast õigus nende käes. — Messikäppale ja Kriimsilmale auustuseks walmistas kuñingas uhke wõeraspeo, mis laks nädalat peti, ja kõige ilmale arwalikult näitis, kudda hunt ning karro ueste kuñinga sõbrust leidnud.

7.

Oh, sedda ello ja õnne! oh, sedda piddu ja põlwe! mis kuñinga koeas peti. Ahjo kerrišed ohkasiid maugo loormade, lauad seppiko ja kääki kuhjade al. Torro, pil ja wiol fergitasiid murrul nore rahwa jalgu. Messikäp istus Kriimsilmaga kuñinga kõrwas, suitsetasiid kartuse tubbakat ja westsiid maggusat juttu; kuñingas püdis neid arwalikult auustada. Ei olnud wanema rahwa mällestusel uhkemat piddu nähtud, kui praego kuñinga koeas olli. Arakas ja noor siik olliid ossawamad tantšimehhed; ortaw, kas ja rahn roäisiid wõidu ridwa möda üllesse, kuhhu iiri, pähklid ja tõukusi otša olli pandud, mis wõitjale palgaks lubbatud. Üksteisest wägigise möda püdes libbisesid roäijad ühheskoos mahha. — Rõäingad teised wiskasiid furni, weddasiid wäggi-pulka, kaswatašid tamme, löid kufferpalli, ehk teggid muud nalja. Linnu, pigad ja neljajalgšed neioid õiskasiid figel Arjo-tralli, üks wana tuddipä arakas westis ennemuistest juttu. Ellekannud ja winafrusiid käisiid jaggedast ümber, su iggamehhel süddame mõeduks. Ehk kül wõeraspeolisi küllalti koeas